

Socialministeren besvarede spørgsmålet ved at henvise dels til bestemmelsen i lovforslaget (den senere § 18 a; min bemærkning) om, at visse ansatte inden for den sociale sektor ikke kunne vælges til amtsankenævn, dels til, at der i forretningsordenen for amtsankenævnene ville blive indsat en bestemmelse (den senere § 9; min bemærkning), der kunne udelukke, at et medlem af et amtsankenævn, der tidligere havde deltaget i afgørelsen af en sag, f. eks. i socialudvalget, kunne deltage i sagens behandling i nævnet.

Socialministeren supplerede svaret med en kommentar til socialdirektør Jørgen Kock's ovenfor nævnte artikel. Ministeren henviste i kommentaren dels til lovforslagets § 18 b, stk. 3, om, at amtsankenævn ikke er bundet af instruktioner vedrørende den enkelte sags behandling og afgørelse, dels til, at der i forretningsordenen for amtsankenævnene ville blive indsat en bestemmelse svarende til den senere bestemmelse i forretningsordenens § 9.

Folketingsmedlem Bernhard Tastesen rejste under anden behandling af lovforslaget spørgsmål vedrørende »uafhængighed mellem de mennesker, der træffer afgørelse i 1. instans, og de mennesker, der træffer afgørelse i 2. instans« (jfr. Folketingstidende 1974/75, 2. samling, sp. 5482).

Efter anden behandling blev lovforslaget undergivet fornyet udvalgsbehandling i folketingets socialudvalg, men spørgsmålet om socialudvalgsmedlemmers inhabilitet blev ikke omtalt i socialudvalgets tillægsbetænkning vedrørende lovforslaget (der blev afgivet den 28. maj 1975, jfr. Folketingstidende 1974/75, tillæg B, sp. 570).

I et foredrag, som jeg holdt den 14. oktober 1975 på Amtsrådsforeningens kursus for medlemmer af amtsankenævn og personale i amtsankenævnenes sekretariater, og som er gengivet i Danmarks Amtsråd nr. 9/1976 (s. 7), udtalte jeg bl. a. følgende:

»...

Jeg går ud fra, at reglen i f. o. § 9, stk. 1, for så vidt er af begrænset betydning, som det formentlig ved udpegning af medlemmer til amtsankenævnene er iagttaget, at ingen af medlemmerne er medlem af et primærkommunalt socialudvalg.

...«

Ved det første valg af medlemmer til amtsankenævnene (pr. 1. oktober 1975) var forholdet formentlig også det, at ingen af amtsankenævnene fik medlemmer, der samtidig var medlemmer af primærkommunale socialudvalg; i hvert fald er en offentlig debat om spørgsmålet først opstået i forbindelse med valgene til amtsankenævn efter kommunevalget pr. 1. april 1978, hvor der som nævnt i et vist omfang er valgt ankenævnsmedlemmer, der samtidig er primærkommunale socialudvalgsmedlemmer.

Jeg har noteret mig, at socialministeren i et svar af 20. juli 1978 til folketingsmedlem Tove Jørgensen (på spørgsmål nr. 966) har givet udtryk for, at ministeriet – under henvisning til, at loven nu har virket i 3 år – er indstillet på, at spørgsmålet om amtsankenævnenes virke tages op til vurdering, når der er gjort flere erfaringer med hensyn til nævnenes arbejde, og at der herunder tages stilling til, om der er grundlag for ændringer i reglerne om nævnenes sammensætning. Jeg går ud fra, at der herved bl. a. sigtes til spørgsmålet om valg af primærkommunale socialudvalgsmedlemmer til amtsankenævn.

Jeg skal i tilknytning hertil bemærke, at de hensyn, der ligger til grund for reglen i den sociale styrelseslovs § 18 a, sidste pkt., vedrørende visse ansattes udelukkelse fra medlemskab af amtsankenævn, med nogen vægt gør sig gældende også for medlemmer af socialudvalg – navnlig for socialudvalgsformænd, der jævnlige varetager visse løbende administrative opgaver.

De principielle synspunkter, der kan anføres imod primærkommunale socialudvalgsmedlemmers sæde i amtsankenævn, tilgodeses vel i nogen grad gennem reglerne i forretningsordenens § 3 og § 9, navnlig gennem reglen i § 9, stk. 1, hvorefter et medlem af et amtsankenævn, der samtidig er medlem af et primærkommunalt socialudvalg, ikke kan deltage i ankebehandlingen af sager, der i første instans er afgjort af det socialudvalg, han er medlem af. Ved spørgsmålets nærmere overvejelse må det imidlertid efter min mening komme i betragtning, at det pågældende nævnsmedlem ved sin deltagelse i afgørelsen af sager fra andre kommuner har en vis mulighed for at øve indflydelse på afgørelsen af tilsvarende sager fra sin egen kommune – et forhold, der naturligvis navnlig kan give an-